

O Mavi Gözlü Dev

– Lütuf VELİ · 24 Mayıs 2010

Ağrılar, sancılar bu toprakların mirası bize.
Ta ki,yüreğimizde kardelenler uyanıncaya...
Hasreti var ya, Anadolu`nun uyuyan denize
Yeniden Fatih olup İstanbul, sular yanıncaya.

Oysa ,asırları harmanlamıştık ruhu islam ile.
Selam durmuştu, asırlık düşmanımız haçlı bile.
Türklük uğruna şehadet,vatan uğruna bunca çile.
Tarih yeniden sinesinde adımızı anıncaya...

Şimdi,illeri yabancı olmuş ya bu toprakların.
Toprağa düşer nicesi kınalı burçakların.
Eyvah! `` Ne yer kalmış ,ne yar`` üşütüyor kucakların.
Bir yalancı düş ararım hasretlerim uyanıncaya.

Ve ,ben seni aradım bu yokta,ey mavi gözlü dev!
Bir On Kasım sabahında ,uyansa ki o nazlı dev.
Sevi bakışlı sevdam,Mustafam,Kemalim ...alazlı dev.
Toprak ağlar ,ben ağlarım ihtilali kanıncaya...

Kasımlar ağlasın,kahpeliği yapan bu mevsimler.
Gerçi her sabah sen karşımdasın ,gülüyor resimler.
Sen ölmedin ki,bırak da gafiller öyle bilsinler.
Mustafa Kemali yaşamak, yeniden onuncaya...

Ağlama diyorsun mümkün mü ki,toprağa küslüğüm.
Aha şuramda, senden kaldı taze üşümüslüğüm .
Kılıç mı paslı,kın mı yaslı çözülüyor kör düğüm.
Toprağa hasretim sen gibi...yüreği donuncaya.